

De in 1947 opgestelde Nürnberg Code is vermoedelijk het belangrijkste document in de geschiedenis dat handelt over de ethiek van medisch onderzoek.

De 10 'geboden' van de Nürnberg Code:

1. Vrijwillige instemming is absoluut essentieel;
2. Het experiment mag alleen uitgevoerd worden als *geen enkele andere methode* (of medicijn) werkt, moet vruchtbare resultaten voor het welzijn van de samenleving opleveren, en mag beslist niet willekeurig en onnodig van aard zijn;
3. Er dienen eerste uitvoerige dierproeven mee worden verricht, en uitgebreide studies naar worden gedaan, die resultaten opleveren die het experiment rechtvaardigen;
4. Alles moet in het werk worden gesteld om onnodig lichamelijk en mentaal lijden, en alle vormen van gezondheidsschade, te voorkomen;
5. Geen enkel experiment mag worden uitgevoerd als op voorhand te verwachten is dat er mensen door gewond raken, of zelfs aan overlijden
6. Het risico van het experiment mag nooit groter zijn dan het humanitaire probleem dat met het experiment moet worden opgelost. Oftewel: het middel mag niet erger zijn dan de kwaal, zelfs niet als daar op voorhand enkel vermoedens over zijn;
7. Er dienen adequate maatregelen te worden genomen om de proefpersonen tegen zelfs de allerkleinste risico's op schade, verwondingen of de dood te beschermen;
8. Het experiment dient in alle stadia uitgevoerd en gecontroleerd te worden door wetenschappelijk hoogst gekwalificeerde personen;
9. Tijdens het experiment moet de proefpersoon ten allen tijde de vrijheid hebben op ieder gewenst moment te stoppen;
10. De leidinggevende wetenschappers moeten er continu op voorbereid zijn om het experiment onmiddellijk stop te zetten als er ook maar de geringste aanleiding is te denken dat de proefpersonen mogelijk schade zullen ondervinden.